

אזר השבת

הדלקת נרות - 18:26

מוצאי שבת - 19:23

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

מי שמתנגד מקיים מצוות מעשיות במענה המיתממת: "רחמנא ליבא בעי" - שדי לו לה' הרחמן כלב טהור ונכון של האדם ובמחשבתו הטובה - אף הקב"ה ישלם לו שכרו במחשבה כלבד ולא במעשה - מידה כנגד מידה...

פרשת ניצבים העוסקת רבות על החזרה בתשובה והשכר העומד לצידה נקראת תמיד בשבת שלפני ראש השנה - יום הדין, ככתוב: "ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו... ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקיבצך מכל העמים, אשר הפיצך ה' אלוקיך שמה".

תחילת הפרשה רומזת לנו שאנו עומדים ממש בערב יום הדין שנאמר: "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם". דרשו חז"ל על פסוק זה: "אתם ניצבים" - אתם עומדים היום לפני מלכו של עולם.

חכמי ישראל נתנו למועד של קריאת פרשת ניצבים את הסימן הבא: "קומו ותקעו!" חסבר - "לעולם תקראו פרשת ניצבים קודם ראש השנה המכונה בתורה "יום תרועה", כיוון שיש בפרשה זו כמה פסוקים הקוראים לעם ישראל לחזור בתשובה שהיא הדבר החכרחי והיפה ביותר בימים אלו שלפני יום הדין.

טעם נוסף לקריאת פרשת ניצבים לפני ראש השנה: כדי להפסיק בקריאת פרשה אחת לפחות בין התוכחה שקראנו בפרשת "כי תבוא" לשנה חדשה שתבוא עלינו לטובה, ובכך לקיים את הברכה המיוחדת: "תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה" אמן.

מטריה: אסור להשתמש במטריה בשבת, ואפילו אם הייתה פתוחה מלפני השבת. ויש להודיע על כך ברבים, כדי להסיר מכשול מהטועים בזה.

מתוך
יצוט יוסף

פינת ההלכה

מלאכת בונה

שמחת תורה: מותר לפרוס טלית בשמחת תורה על ראשי הילדים בבית הכנסת בעלייתם לתורה, ואין זה נחשב לעשיית אוהל עראי, כיוון שאוחזים את הטלית בידם, וגם לא נעשית הטלית לצל אלא לכבוד בלבד.

בנין קבע: הבונה בנין או אוהל קבוע, הרי הוא חייב מן התורה שעבר על אב מלאכה 'בונה'.

מיטה מתקפלת, שולחן, עריסה: מותר לפתוח ולסגור מיטה מתקפלת או שולחן מתקפל או עריסה של תינוקות, שכיוון שאינו צריך לחלל שלמטה מהם, אינו נחשב כעושה אוהל.

אוהל עראי: אסרו חכמים לעשות אפילו אוהל עראי. ואולם לא אסרו אלא כשעושה גג לאוהל, אבל אם אינו עושה גג אלא מחיצה בלבד, מותר לעשותה בשבת. ולכן מותר לפרוס וילון לצניעות בין גברים לנשים. ואולם מחיצה שנעשית להתיר אישהו דבר, כגון לצורך דופן להכשיר סוכה, אין לעשותה בשבת.

סטנדר, כסא: מותר להנמיך ולהגביה כסא או סטנדר על ידי ההברגה שבו.

תוספת על אוהל עראי: לא אסרו חכמים להוסיף על אוהל עראי, ולכן גגון שהיה פתוח טפח (8 ס"מ), מותר להמשיך לפותחו עוד, כיוון שהוא רק מוסיף על האוהל.

משקפת: מותר לכוון משקפת כדי להתאימה לראיה טובה יותר.

עגלת תינוק: גגון המחובר לעגלה, הנכון שיפתח את הגגון מערב שבת כשיעור טפח, ואז יוכל להמשיך לפותחו בשבת. וכאשר סוגר את הגגון, לא יסגרנו לגמרי אלא ישאירנו פתוח טפח. ומכל מקום המיקל בזה, יש לו על מה שיסמוך.

משקפיים: עדשה של משקפיים שיצאה ממקומה חזקוק הוא מאוד להשתמש במשקפיים, יש להתיר לו להחזירה למסגרת.

קליעת צמה: אסור לאישה לקלוע את שערותיה ולא להתיר את צמתה, כיוון שמעשים אלו דומים לבונה וסותר.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל, לאחדות בתוכנו וסייעתא דשמיא בריבוי אהבת חינום, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

"ה' רועי לא אחסר"

~מדרש' חז"ל~

"כי המצווה הזאת... לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא...
כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו"

אמר רבי ינאי: למה הוציא ר' עקיבא ללמד את כל התורה החדר בגובה רב **טיפש אומר:** "מי יכול להביאו?" **ופיקח אומר:** "לא אחד תלה אותו?" (הרי מישהו הניח אותו למעלה) מביא סולם או קנה ומוריד אותו.

כך כל מי שהוא טיפש אומר: "מתי אספיק ללמוד את כל התורה הגדולה?" וכתוצאה מכך אינו קורא ושונה בה כל ימי חייו. ומי שהוא פיקח מה הוא עושה? לומד פרק אחד בכל יום ויום, עד שמסיים את כל התורה כולה.

ועל כך אמר הקב"ה: "כי המצווה הזאת... לא נפלאה היא" התורה אינה מעבר ליכולת השגתך, **ואם נפלאה היא - הרי זה ממך! בגללך!** שאין אתה עוסק בה!

אמר רבי שמואל בר רב נחמן: למה הוציא ר' עקיבא ללמד את כל התורה אדם מכירה, והיה למלך אהוב אחד והיה נכנס למלך בכל שעה, והייתה ביתו של המלך עומדת לפניו.

זכות הלימוד בעלון לרפואת; הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דינה בת דיאמנטה, פיבי בת תמר, הדסה בת תמר, מוזל בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, עליזה חסיה בת מוזל.

פינת האמונה

~מדרש' חז"ל~

תוכנית החלוקה

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'חיי תורה', ובעזרת ה' יתקיים בנו חתונת: 'עץ חיים היא למחזיקים בה'.

חשובע נלמד על כוחם של חכמי ישראל לגזור גזירות ותקנות וחשיבותם של תקנות אלו בכדי לשמור על תורת ה' ועשו משמרת למשמרת!

"אם הפירוש נמסר מדור לדור, למה יש כל כך הרבה מחלוקות?" שאל דוד בכאב. "נראה שעל כל דבר יש מחלוקת. כל הגמרא מלאה מחלוקות, בכל הדורות היו מחלוקות, וגם בדורנו יש מחלוקות רבות, גם בהלכה וגם בהשקפת עולם. אם יש פירוש לתורה שנמסר למשה, למה הרבנים כל כך חלוקים? ובנוסף לכך, איך נדע מי צודק ומי טועה?!" המשיך דוד להקשות בסערה. **"לאט לאט, דוד"**. הרגיעו ליאור. "לא בכל דבר יש מחלוקת... למשל, אתה מכיר משהו בעם ישראל שנוטל בסוכות לימון במקום אתרוג?" "לא..." "והאם אתה יודע על איה רב שפוסק שאדם שהוציא לחברו עין צריך להוציא גם לו עין, כי כתוב בתורה 'עין תחת עין'?!... ברוב יסודות התורה אין מחלוקת. אלו הם כל הדברים שהם הלכה למשה מסיני, שלא נכתבו בתורה, או פירושים לדברי התורה שניתנו בסיני. במה יש מחלוקת? בדברים שנלמדים מתוך התורה בלימוד על פי הכללים שנמסרו לנו בהר סיני."

אמר לו המלך לאהובו: "ראה היאך אני מחבב אותך! שאין אדם מכיר את ביתי והיא עומדת לפניך!" **כך אמר הקב"ה לישראל:** "ראו מה אתם חביבים עלי! שאין אדם בעולם שבראתי מכיר את התורה - ולכם נתתי, שנאמר: "כי קרוב אליך הדבר מאוד".

אמר רבי אבדימי בר חמא: מה כוונת הפסוק: 'לא בשמיים היא?' שאם בשמיים היא - אתה צריך לעלות אחריה, ואם מעבר לים היא - אתה צריך לעבור אחריה".

גם אם התורה הייתה רחוקה ממך כמרחק שמים מארץ וגם אם התורה הייתה מעבר לים הגדול והמסוכן - אתה צריך לעלות אחריה ולעבור את הים כדי להשיג את התורה.

אמר רבי יצחק: "אימתי קרוב אליך (דבר תורה)? בזמן שבפיך ובלבבך לעשותו!" כאשר אתה עושה את מצוות התורה בכוונה טהורה ובלב שלם ואינך נוהג בקים המצוות "אחד בפה ואחד בלב".

שלמה המלך אומר בספר משלי: "כי זויים הם למוצאייהם" - למי שמוציאם מפיו, שמשמיע בפה כל מה שלומד, ואינו מסתפק ללמוד בהרהור שבלב.

מעשה בתלמיד אחד של רבי אליעזר בן יעקב, שהיה חוזר במהירות על כל מה שלמד, על ידי הרהור שבלב. פעם אחת חלה התלמיד ושכח את כל תלמודו. וזאת מכיוון שלא היה אומר בפיו. התפלל עליו רבי אליעזר בן יעקב וביקש עליו רחמי שמיים וחזר כל תלמודו.

זכות הלימוד בעלון להצלחת ר' מרדכי בן שינדלר וב"ב

גם בזה נתן ה' לחכמים את היכולת לדרוש וללמוד את רצונו, אך מכיוון שאפשר ללמוד דבר מתוך הכתוב בכמה מובנים - נתון הדבר למחלוקת. אין כאן משהו שקיבל במסורת מהדור הקודם את הפירוש לפסוק. כל אחד מהחכמים למד את הסוגיה והבין כפי שהבין. דברים נוספים שלגביהם יש מחלוקות הם גזרות שחכמים גזרים בכל דור כדי לשמור על התורה. הקב"ה ציווה 'ועשו משמרת למשמרת', שאם חכמי הדור רואים שצריך לשמור על התורה, ניתנה להם הרשות לגזור גזרות. למשל: מהתורה אסור לאכול בשר בהמה בחלב. בשר עוף בחלב מותר. ראו חכמים שאנשים מתבלבלים ומתירים לאכול גם בשר בהמה בחלב, עמדו ואסרו לאכול בשר עוף בחלב. חז"ל לא 'המציאו' איסור, אלא עשו מה שה' ציווה עליהם 'ועשו משמרת למשמרת'. זה הכוח שנתן ה' לחכמים שבכל דור ודור - לבאר את התורה ולהרחיב אותה. לחכמים יש הזכות והחובה לגזור כשצריך. הם בעצם ממשיכים את התורה שנתן ה'. לכן **דבריהם וגזרותיהם מחייבים אותנו**. הם נובעים מכוח ציווי ה'. דבר נוסף שתיתכן מחלוקת לגבי: תקנות ומנהגים. אלו דברים שתיקנו ונהגו במהלך הדורות. כמו למשל: איסור אכילת קטניות בפסח. וכן תקנות ומצוות דרבנן כמו נר חנוכה וקריאת מגילה, שחכמים קבעו במהלך הדורות. גם זה לא 'המצאה' של חכמים על דעת עצמם, חלילה, אלא מתוך הכוח שנתן להם ה', ולכן זה מחייב אותנו. מופלא לחשוב שעל מצווה שרבנן תיקנו, כמו נר חנוכה, אנו מברכים: [...] אשר קידשנו במצוותיו, וציוונו להדליק נר של חנוכה. הרי זו מצווה מדרבנן, ואנו מברכים את ה' **שהוא ציווה** אותנו להדליק! ה' אכן ציווה אותנו, דרך חכמי ישראל".

2022 האזנה נא, כיצד נוצרו מחלוקות? ויש מחלוקת מי נוצר?

איך גזענים כמו מי פוסקים האכה?

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שולמית שפרה בת טובה גיטל, יוכבד בת סעדיה, אמיתי אלימלך בן ליאח, שמעון בן יששכר דב כהן, אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים. משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים.

הלכות לשון הרע

~נצור אלה~

שוב את השבת, עליהם להודיע על מעשהו לרבו או למישהו מבני משפחתו המסוגל להשפיע עליו שייטיב את דרכו.

הלכות לשון הרע, פרק רביעי, סעיף ט

לגנות את החוטא במזיד: מי שפורק מעליו עול מלכות שמים וחוטא במזיד, או מי שעובר תדיר על עברה מסוימת שאיסורה ידוע ומפורסם לכל (כאכילת חזיר וכדומה), **מותר לביישו ולגנותו על חטאו.** מאחר ואדם זה חוטא, לא רק מפני שאינו מתגבר על יצרו, אלא בזדון לב, מתוך הכרה מלאה בחטאו ופריקת עול מלכות שמים, מותר לספר לאחרים על מעשיו הרעים.

יתרה מזאת, כאשר אדם כזה עושה מעשה היכול להתפרש הן לטוב והן לרע, צריך לדון אותו לכף חובה משום שהוא מוחזק כרשע. גם הלאו של "לא תנונו איש את עמיתו", האוסר לבזות את הזולת בדברים שיעליבוהו ויכעיסוהו, אינו מתייחס לחוטא כזה, ומותר לבזותו ולהכלימו על חטאיו. לפי הדין מותר לגנות את הרשע אף מבלי להוכיחו תחילה, אולם ראוי על כל פנים להוכיחו לפני שמפרסמים את חטאו ברבים.

חשוב לציין כי ההיתר לדבר בגנותו של העובר תדיר עברה מסוימת- להבדיל מהפורק לגמרי עול מלכות שמיים- אמור אך ורק על פי התנאים הבאים:

- א. המספר ראה בעצמו את האיש בעת חטאו.
  - ב. חייב להיות ברור ללא ספק שזוהי עברה.
  - ג. המספר אינו רשאי להגזים בתיאור החטא.
  - ד. כוונת המספר היא אך ורק לתועלת, אם כדי למנוע מאחרים לחטוא ואם כדי למנוע את החוטא עצמו מלהמשיך בחטא. הוא אינו רשאי לדבר בגנות החוטא כדי ליהנות או להיבנות מכך (כגון שהוא רוצה להרשים את שומעיו בצדקנותו). וכן אסור לו לגנותו מתוך שנאה אישית (כגון שאותו אדם סרב לעשות לו טובה כלשהי או שהוא מתחרהו במסחר).
- אסור לו לספר בגנותו שלא בפניו בעוד שבנוכחותו הוא במכבד אותו או מחניף לו. הוא חייב להראות את מורת רוחו ממעשה העברה אפילו בנוכחותו של החוטא. **עם זאת, הוא רשאי לשתוק כאשר הוא חושש מפני אלימות ורעתו או כדי למנוע מחלוקת.**

בפינה זו נציג את עיקרי ההלכות כפי שמוצגות בספר "נצור לשונך" המבוסס על הספר "שמירת הלשון" של ה"חפץ חיים". בסעיפתא דשמיא, השבת נמשיך בלימוד פרק רביעי, יה"ר שנזכה להתרחק מלח"ר וע"י חיי חברה תקינים נזכה לאהבת חנם וביאת גואל צדק. אמן.

הלכות לשון הרע, פרק רביעי, סעיף ח

החוטא הראשונה, ובודאי יחזור שוב על החטא: יש אנשים המגלים שנאה כלפי מי שבא להוכיחם על חטאם. אנשים אלה, אין אחנם קולטת דברי תוכחה, ומסתבר גם כי ימשיכו לחטוא. בסעיף זה יפורטו הדינים הנוגעים לעוברי עברה מסוג זה: **הרואה בפעם הראשונה אדם כזה עובר עברה, אסור לו לספר על כך לאחרים.** על אף שאותו אדם אינו מוכן לקבל תוכחה, יתכן שהוא יתחרט מעצמו על החטא שחטא ולא ישוב לעשותו. יתר על כן, היות זה חטאו הראשון, הוא נחשב עדין שומר מצות, וכך גם יש לנהוג כלפיו. עם זאת, מותר ורצוי לספר את הדבר לאיש או אישיות בעלת השפעה מוסרית, המסוגל להשפיע על עובר העברה שייטיב את דרכו. אולם היתר זה מוגבל בכמה תנאים:

- א. מותר לאדם יחיד לספר לאישיות בעלת השפעה על החוטא. אולם לספר על העברה לבית דין מותר רק אם שני אנשים ראו את האיש חוטא. עדות יחיד לא תתקבל וממילא נחשבת כהוצאת שם רע.
- ב. כוונת המספר חיבת להיות לשם שמים ולא מתוך שנאה אישית.
- ג. לשומע אסור לספר לאחרים את אשר שמע, אלא יוכיח את החוטא בצנעה ולא ילבין את פניו ברבים. באופן כזה מותר לספר את הדבר גם לקרוביו של החוטא. אולם אם נראה למספר כי אלה אינם מתייחסים לדבריו ואין בכוונתם להשפיע עליו לטובה- ישתוק. במקרה כזה יכול גילוי החטא רק לגרום למריבות וחיכוכים.

"בנימין שומר שבת, אולם הוא אינו עושה זאת בלב שלם. באחת השבתות חדליק במזיד את אור החשמל לעיני פינחס ויוסף. לשני אלה אסור לפרסם את המעשה ברבים, מאחר וזו להם הפעם הראשונה שראוהו מחלל שבת. בנימין יתקומם נגדם אם יוכיחוהו בעצמם, לכן, כדי למנוע מבנימין שיחלל

תשובות...

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא ארומ

שאלות...

1. ביום פטירתו של משה.
2. א. אברהם חטב עצים בעקידה ב. רבקה ובנות יתרו שאבו חים.
3. הגבעונים.
4. גילולים ושיקוצים.
5. בפסוק: "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך" ראשי תיבות אלול, מרמז על התשובה.
6. הנביא ישעיהו (פרק א, ב).
7. א. הם קיימים לעולם ב. הם לא משתנים.
8. א. איני רשאי ב. נסתמו מחני מעינות החכמה.

1. אתם ניצבים כולכם היום". מתי אירע הדבר? (רש"י)
2. "מחוטב עצים עד שואב מימין". על מי מסופר בתורה שהיה: א. חטב עצים ב. שאבו חים?
3. על מי מסופר בתנ"ך שהפכו לחוטבי- עצים ושואבי חים?
4. אילו כינויים יש לפסלים בפרשתנו?
5. באיזה פסוק נרמז אלול?
6. "העידותי בכם את השמים ואת הארץ". איזה נביא השתמש באותם עדים?
7. מדוע נבחרו השמים והארץ כעדים?
8. כיצד מפרש רש"י את הפסוק: "לא אוכל לצאת ולבוא" (ל"א, ב)?"

הרב יהונתן אייבשיץ

"והיו עיניך רואות את מוריד"

מָץ, רבי יהונתן אייבשיץ: "מה מספר היהודים המתגוררים בעיר מץ?" נענה רבי יהונתן ואמר: "ארבעים וחמישה אלף, ושבע מאות ושישים יהודים. זהו מספר יהודי העיר". ההגמון המרושע, הביט בשעונו כשהוא מחייך את חיוכו המרושע ואמר: "שעה אחת נותרה למועד הגרוש, שעת האפס!" באותו רגע, רעיון זדוני נצנץ במוחו של ההגמון, והוא אמר לרבי יהונתן: "הן שמעתי שאתה מומחה קמעות... ומקודם אמרת 'עם ישראל חי לעולמי עד...'! זה מה שאמרת!?" "אכן", השיב לו רבי יהונתן. "וכמה אמרת מספר היהודים השוכנים בעיר?" "ארבעים וחמישה אלף שבע מאות ושישים!" נענה רבי יהונתן. "ובכן, שמע נא כבוד הרב!" אמר ההגמון בחיך מרושע: "אם תצליח לרשום תוך שעה עד שעת הגרוש, את המשפט 'עם ישראל חי לעולמי עד' כמספר יהודי העיר מץ, שהם ארבעים וחמישה אלף, ושבע מאות ושישים, עד שעת הגרוש, אסכים לבטל את הגזירה! רק אם תצליח!" קרא ההגמון בלגלוג. רבי יהונתן אייבשיץ בעל המוח החרף, לא בזבז זמן, הוא מיד התייחד בחדר הסמוך, ובטרם חלפה השעה, שעת הפקודה של הגרוש, הוא התייצב בפני ההגמון כשבידו קמע קלף קטן, ועליו רשום באופן מופלא המשפט "עם ישראל חי, לעולמי עד" במספר מדויק של: ארבעים וחמישה אלף, ושבע מאות ושישים פעם! "הייתכן?" החל לגמגם ההגמון כשהוא מופתע, ומהפך בידו באי אמון את הקמע הקטן שהיה מקלף. "האם אתה חפץ להתל בי?" שאל האגמון בקול מאיים. "אכן", אמר רבי יהונתן בקול בוטח ושליו. עשיתי את הקמע כמצוותך. ומה שנותר לך לעשות, הוא להתחיל לקרוא מאמצע הקמע מאות "ע" הגדולה שבאמצע הקלף. המספר שבקשת הוא בדיוק נמרץ! אולם הקריאה תארך לך זמן רב, ועליך ראשית לקיים את הבטחתך, ולבטל את הגזירה. רק לאחר שנה הצליח ההגמון לוודא שאכן רבי יהונתן קלע בול אל השערה ולא החטיא, ההגמון מאד התפעל מחכמתו של רבי יהונתן, הלך בעצמו עד לרבי יהונתן אייבשיץ, לחץ את ידו מרוב התפעלות. ואמר: **"עכשיו נוכחתי לדעת, שאכן-**

ר' יהונתן אייבשיץ נולד בקראקא סביב לשנת ת"ן (1690), ונפטר בכ"א באלול תקכ"ד (18 בספטמבר 1764) באלטונא. אביו נתן נטע היה מצאצאי ר' נתן שפירא בעל "מגלה עמוקות". מילדותו ניכר ר' יהונתן כי עתיד הוא להיות גדול בישראל. הוא חונן בזיכרון נפלא ובחריפות עזה. שתי הסגולות: בקי וחרף, עמדו לו בפוליו העמוקים בכל מקצועות התורה. עדים הם ספריו בהלכה "כרתי ופלת" לשו"ע יורה דעה ו"אורים ותומים" לשו"ע חושן משפט, כי היה פלפולן חריף. אך אפילו בספרי הדרוש שלו: "יערות דבש", "אהבת יהונתן", "קשת יהונתן", הוא מתגלה כדרשן, היודע "לקרב רחוקים בזרוע". היה סופר מהיר, והשאייר אחריו תשעים ושמונה ספרים, שרובם עדיין טמונים בכתבי יד בכמה ספריות בעולם. עוד בהיותו צעיר לימים, כבן תשע עשרה, היה לדרשן בעיר פראג ושימש שם גם ריש מתיבתא. עיר זו הייתה ידועה בעולם בשל גדולי התורה, כמו המהר"ל ובעל "שבות יעקב", ששימשו בה. דרשותיו משכו קהל רב לבית מדרשו. ר' יהונתן, מלבד גדלו בתורה, היו לו גם ידיעות בחכמות חיצוניות, והתחבב על השרים וההגמונים על ידי חידודיו ובדיחותיו. הוא התווכח איתם על עיקרי היהדות- וניצחם.

"אין ייאוש בעולם כלל!" "עם ישראל חי לעולמי עד"... מאמר זה כתוב על הקמע המופלא של רבי יהונתן אייבשיץ. קמע זה, שנרשם במקור על קלף במזוזה קטנה, כולל בו ארבעים וחמישה אלף, ושבע מאות ושישים פעם את הפתגם הנפלא- "עם ישראל חי לעולמי עד..."! באופנו קריאה שונים לכל צד.

ונמוע ורשע מה כתב אותו רבי יונתן אייבשיץ בקמע? הרי כפר כ"ז כותבים בקמעות ראשי תיבות, על שנות קו"ש...!

אלא מעשה שהיה כך היה. בזמנו של רבי יהונתן, גזר ההגמון של העיר מץ שבצרפת, גירוש על כל יהודי העיר, בה שימש כרבה של העיר רבי יהונתן אייבשיץ, שנתפרסם בכל תפוצות ישראל בחכמתו ובתורתו. רבי יהונתן אייבשיץ מיהר לנסות ולבטל את רוע הגזירה של ההגמון שהיה ידוע לשונא ישראל מובהק, וניסה בכל מאמצי כוחו להעביר את רוע הגזירה. הוא ביקש, התחנן, ואף הציע לקבל את כל אשר ישית ההגמון ככופר נפש על יהודי העיר מץ. אך ללא הועיל. נפשו של ההגמון חשקה בכל מחיר לחזות בגרוש יהודי העיר. ומאומה לא הועיל להניא אותו מלבצע את הגזרה האיומה. **ביום האחרון שלפני מועד הגרוש,** המציא עצמו רבי יהונתן אייבשיץ בארמון ההגמון כשהוא מנסה ברגע האחרון סמוך לשעת האפס, להמתיק את גזר הדין. אולם לב האבן של ההגמון לא נע ולא זע! כשראה רבי יהונתן כי כלתה הרעה על יהודי עירו, וההגמון עקשן ואין דרך חזרה, הוא השמיע תוך כדי חילופי הדברים באוזני ההגמון את בטחונו בה', שעם כל ההתנכלויות לעם ישראל, הגרושים וההריגות בכל זאת "עם ישראל חי לעולמי עד!" ושום מושל או עריץ זה או אחר, לא יוכל לעם ישראל למרות הכל...! שכן בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקב"ה מצילנו מידי כל מיני ה-"המנים" למיניהם. ו"עם ישראל חי וקיים לעד". **הביטחון והעז** בהם נאמרו הדברים, הפתיעו והעזעו אפילו את לב האבן של ההגמון, ובתוך כדי גלגול הדברים, שאל את רבה של העיר

לו"ז שיעורים בכפר ביל"ו ב':

- יום ב': שיעור בשינויות-** לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
- יום ג': שיעור בספר התנ"א-** מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
- יום ה': שיעור פרשת שבוע-** שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:30, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
- שבת קודש:** שיעור רש"י כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לו"ז תפילות בשבת:

- מנחה ערב שבת:** 18:25
- שחרית:** 9:00
- מנחה:** 18:00
- סעודה שלישית:** 18:20
- ערבית מוצ"ש:** 19:13

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
בטל: 050-3503025

עין חיים היא למוחיכם בה- ותומכיה מאושר

ואלה יעמדו על הברכה: גל בן דינה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה.